

Moje soukromí – nedívat se, nešťourat

Můžeš mi laskavě říct, kdo to o mě opět roznáší tak hnusné lži?! „Neřeknu, proč bych ti to měla říkat?“ „Kdo to byl?“ „Nepovím!“

Tak takhle se rozvíjí většina hádek mezi mou matkou a mnou. Klepy, drby, vymyšlené lži či jen některé z vašich ukryvaných tajemství. Vesnická atmosféra je jich plná. Proletí kolem vás, když to nejméně čekáte. Štípne vás u srdce, zanechá v ostatních klíčící semínko pochybností a ve vás zlost, zoufalství.

Má maminka zbožňuje veškeré drby týkající se mé osoby. Nikdy nepoví kdo to o mě roznáší a já se nemohu bránit. Nemohu si to s autorem vyříkat a peprně mu vysvětlit, co si o jeho zábavě myslím.

V naší vesnici se drby množí při každém zaklepaní na dveře. A já mám tolik smůly, že je tak polovina o mě. Jelikož mám plno kamarádů, občas se stane, že se ocitnu pouze v pánské společnosti. Ani si nedovedete představit, jak rychle tato nevinná věc dovede rozburcovat bujnou fantazii našich sousedek. Klepy vzkvétají, létají do světa. Například jsem na jednom začátku vesnice. Utrhnu hrušku. Než stačím dojít do středu vesnice (v mém případě domů), na jejím druhém konci s jistotou vědí, že jsem zdevastovala zahradníkovi sad.

Jednou jsem se vydala s kamarádem na nákup do hypermarketu. Podle mých sousedek mám u něj nastěhovaný i zubní kartáček... Zato jiný kamarád mě podvádí s mou nejlepší kamarádkou. Tedy podle klepen. Já vím, že s ní chodí a já jsem opravdu jen kamarádka... S kamarádkou máme každá jiné zájmy a tak se stýkáme méně než dříve, ale prý se s ní nesmím bavit...

Jo, jo. Příběhů na toto téma je mnoho. Někdy mě opravdu překvapí nejen to, co se o sobě člověk dozví nového, ale i to, že občas bych podle nich měla stíhat být na víc místech najednou...

Je štěstí, že mě dost lidí zná a proto nepravdivým klepům nevěří a pravdivé mi pomáhají vyjasnit. Avšak opět je tu moje maminka v hlavní roli. Sbírá jakákoliv špatná slova o mě, aby je mohla při první příležitosti použít v hádce proti mně. Jaká to mocná zbraň. Nemohu se bránit, nemohu jí to vymluvit, nemohu tomu předejít. Vzdávám se pobouřenými slovy na rtech. „Nevím jak tě přesvědčit o pravdě, když máš svou. Já mám svědomí čisté. Ale věř! Nepřestanu žít jinak jen proto, že nějaké závistivé báby pouštějí z nudy do světa tak politováníhodná slova. Víš, že mě to občas i pobaví, co o mě koluje?“ A odcházím zjišťovat, komu povím pár peprných slov a můj názor na šťourání se v jakémkoli soukromí.

Kdo zná prevenci proti drbům, sem s nám!!!